

Патријарх Порфирије: Господ је Алфа и Омега нашег постојања у историји и у вечности

Патријарх Порфирије: Свети Архијерејски Сабор је једногласно и једнодушно изашао у сусрет молби Македонске Православне Цркве – Архиепископије Охридске и благосиља, одобрава, прихвата и признаје аутокефалност. У исто време Свети Сабор наше Цркве је ставио у дужност Синоду и Патријарху да заједно и у сарадњи са Архиепископом Стефаном и његовим Синодом разради све техничко-организационе детаље и потом ће уследити свечано проглашење званичним одговарајућим актом о чему ће бити обавештене све помесне Православне Цркве по свом канонском реду и поретку и позване да и оне прихвате аутокефални статус Македонске Православне Цркве – Охридске Архиепископије.

Христос васкрсе! Ваистину васкрсе Господ и васкрсе и у нама оно што је дар Божји био, а по нашим слабостима и немоћима што се раслабило. Васкрсе Господ људску природу, васкрсе све оно што је створено за Царство Божје, за живот вечни. Васкрсе, браћо и сестре!

Ево благослова! У току канона Евхаристије овај голуб је био изнад наших глава, а сада је слетео пред нас. И то је неки знак, знак управо Васкрсења Христовог и Његове победе над сваким грехом, над сваких злом, над сваким промашајем, над сваком нашом себичношћу, егоизмом, над неспремности да

праштамо једни другима, неспремности да дамо простора ближњем своме да и онда када је слаб, ако смо ми у Господу јаки, буде Њим обасјан и огрејан.

Блажењејши Архиепископе, браћо архијереји, браћо и сестре, верни народе ове предивне Богом благословене земље, земље украшене најлепшим бисерима православне духовности и културе, светињама Божјим пре свега, местима на којима су се вековима подвижници Божји молили, проливали сузе покајања, проливали сузе за спасење света и људског рода: радујмо се данас!

Радујмо се, јер нас је Господ погледао. Радујмо се, јер се са нама данас радује читава Црква! Радују се и небо и земља! Радују се и небо и земља онда када се браћа воле, када се грле у Христу Господу, када славе име Божје. Радујмо се и ми што смо ево, после педесет и пет година заједно служили свету Литургију најпре у Београду, а ево данас и у Скопљу, само у неколико дана други пут. Велики апостол народа, апостол Павле, говорио је Атињанима да је Бог створио од једне крви сваки народ човечанства и да је поставио унапред одређена времена и међе борављења тих народа на земљи. Створио је од једне крви све народе да би тражили Господа, јер по речима апостола, Бог није далеко од нас, ни од једног од нас, јер у Њему живимо, крећемо се и јесмо. Оно што јесмо, јесмо љубављу Божјом, и ако смо живи – Њим смо живи, а можемо бити и биолошки живи, али изнутра духовно мртви. По речима самог Господа, можемо бити окречени гробови. Све је, браћо и сестре, од Бога и у Богу. Све је од Христа Спаситеља нашег и све је у Њему. Бог је одредио границе, међе народа, али није поставио границе да се народи деле. Бог није поставио границе да народи међусобно буду супротстављени једни другима. Границе значе могућност да се сваки народ боље организује како би свој посебан печат и посебне дарове које је од Бога добио умножавао, да би тим Богом дарованим талантима растао, а не да би се затворио у себе, не да би био самозаљубљен. Бог је створио различитости и свакоме дао дар, таленат, посебност да би кроз оно што је добио и умножио могао себе да дарује другом, да својим даровима обогати другог и даровима других обогати себе како би у заједници и лепоти свих дарова сви били једно. Зато увек треба да знамо реч, молитву живог Господа нашег Исуса Христа који се моли за читав свет, за све људе, и каже обраћајући Богу своме и Богу нашем да сви једно буду. Иако смо другачији, иако имамо неке посебности, у једном смо јединствени – у Христу смо једно. Сви носимо у себи Његову икону. Један је Господ, једна је Црква Његова! Једна је вера наша и љубав наша.

Зато се данас неописиво радујемо! Радујемо се у Господу јер се пред нашим очима збива чудо, а ми недостојни смо део тог чуда, учесници тог чуда.

Господ нас је удостојио да оно што је било раздвојено од 1967. године буде исцељено. Апостол Павле каже: Јер вам предадох што и примих, да Христос умре за грехе наше. Ми смо, браћо и сестре, Блажењејши и браћо архијереји, исто примили од наших светих претходника и предака, од Светих Кирила и Методија, апостола словенских који су међу Словенима преносили и сведочили име Христово, примили смо од Светог Климента и Светог Наума, али и од Светог Саве и од Светог Николаја Охридског и Жичког, који је овде и на другим местима сведочио и проповедао Христа, све до Америке. Примили смо од њих и од многих светих претходника наших, светитеља Цркве наше, примили смо Господа Христа, примили смо Цркву Православну. Слава Богу, имаћемо, браћо и сестре, и ми прилику не само да сачувамо оно што смо примили, него да предамо и онима који долазе после нас Једну Свету Саборну Апостолску Православну Цркву.

Све се дакле мења у овом свету, речи су апостола Павла, којег сам поменуо, Господ је дао и међе и времена. Мењају се и границе и сигурно ће се опет мењати, али Црква Христова је једина која се не мења. Она је вечна. Она је стуб и тврђава истине, ни врата Адова неће јој одолети. Зато апостол Павле свету дужност и заповест поставља свима нама, обраћајући се Цркви у Коринту: Молим вас, браћо, именом Исуса Христа да међу вама не буде раздора, да будете утврђени у истој речи и у истој мисли.

Браћо и сестре, пре неколико дана смо служили у Београду, у храму Светог Саве, где је било више хиљада људи сабраних. Ево и данас овде сабрани служили смо свету Литургију у храму Светог Климента. Видео сам пре неки дан, а видим и сада, радост и љубав у очима свих вас. Видим и обавезу и задатак и поруку нама архијерејима, а то је да је ваша љубав и да су ваше молитве, и оних у Београду и вас овде, помогле да се превазиђу искушења и омогућиле да Бог учини чудо да покаже да разумемо да смо једни другима потребни, да не можемо једни без других, да смо једно Тело, да смо једно у Христу, да је Христос наша мера, да је Његова заповест закон по којем хоћемо да живимо, да је Он Алфа и Омега нашег постојања у историји и у вечности. Најпре због ваших молитава, браћо и сестре, и оних у Београду и ових овде, и ваше љубави и молитава свих светих, воспоставили смо јединство, а сада, браћо и сестре, дошавши овде доносимо вам још једну радост.

Свети Архијерејски Сабор је једногласно и једнодушно изашао у сусрет молби Македонске Православне Цркве – Архиепископије Охридске где Сабор наше Цркве благосиља и одобрава, прихвата и признаје аутокефалност. Браћо и

сестре, у исто време Свети Сабор наше Цркве ставио је у дужност Синоду Српске Православне Цркве и Патријарху да заједно и у сарадњи са Архиепископом Стефаном и његовим Синодом разради све техничко-организационе детаље и потом ће, наравно, уследити свечано проглашење званичним одговарајућим актом. После тога ће о томе бити обавештене све помесне Православне Цркве по свом канонском реду и поретку и позване да и оне прихвате аутокефални статус Македонске Православне Цркве – Охридске Архиепископије.

Браћо и сестре, ми смо сигурни да ће и све друге помесне Православне Цркве са радошћу дочекати ову вест и да ће се радовати да расте Господ наш, да расте Црква Његова. Када делимо пламен љубави не постајемо сиромашнији. Напротив, пламен се разбуктава у огањ и обузима читаво ткиво, бива већи, бива шири. У овом тренутку и наша срца су испуњена вашом љубављу, вашим молитвама, вашим смирењем и радошћу. Испуњена благодаћу проширила су се до небеса, до мере у којој све вас смештамо у наше срце, у наша срца, у наше молитве које узносимо Господу да Он буде непрестано са вама, а и исто тако молимо вас да нас примите и у молитвама вашим обратите се Господу за нас.

Нека је велики Један у Тројици Бог, Отац и Син и Свети Дух. Нека је велики Господ наш Исус Христос Спаситељ и Црква Његова, а ми као сада што славимо Њега Господа нашег да Га славимо и у Царству небеском са свима светима и у векове векова. Амин! Христос Васкрсе!

Беседа на светој Литургији у Саборном храму Светог Климента Охридског у Скопљу, 24. мај 2022. године

spc.rs